

Društveni pregled za 4. decembar 2022.

U narednoj godini Srbija će izdvojiti [1.3 milijarde evra za vojni budžet](#), od čega će polovina novca ići na nabavku oružja. Vojno bezbednosna situacija u Evropi se sve više komplikuje, što preti da izazove prelivanje rata u ostatak Evrope. Opravdano je postaviti pitanje da li ovako značajna novčana izdvajanja vlade Srbije za naoružanje predstavljaju neku vrstu pripreme radničke klase za potencijalne oružane sukobe u regionu, po ugledu na ratove devedesetih godina XX veka kada su ginula radnička deca dok gazde i političari delili plen od ratne privatizacije i pljačke čitavog društva.

U međuvremenu u italijanskim, grčkim i nemačkim gradovima se organizuju masovni opštenarodni protesti protiv slanja NATO oružja Ukrajini, kao i protiv sve veće inflacije i opšteg porasta životnih troškova. EU je dovedena u izuzetno tešku situaciju od strane svojih američkih partnera koji joj preskupo prodaju energente i istovremeno zahtevaju nove sankcije protiv Rusije kojima članice EU direktno uništavaju kvalitet života sopstvenog radnog naroda. Nedavno je jedan evropski političar izjavio kako evropljani treba da se “malo smrznju ove zime i pokažu solidarnost sa Ukrajinom”.

Kumulativni efekat epidemije koronavirusa i krize izazvane ratom u Ukrajini učinio je da položaj radničke klase širom sveta bude sve nepovoljniji, samo što dok u Srbiji ne postoji organizovan radikalni radnički pokret, radnici i radnice u mnogim drugim zemljama na organizovan način uspevaju da se bore protiv kapitalističkih “mera štednje” kojima vladajuća klasa pljačka stanovništvo koristeći krizu kao izgovor. Nedavno je u Južnoj Koreji održan [štrajk radnika metroa](#) koji su obustavom rada i direktnom akcijom uspeali da se izbore protiv planiranih masovnih otpuštanja usred ekonomske krize. Radnici Zare u Španiji su [organizovali masovni štrajk na “Crni](#)

Petak” i umesto da milijarderu Amaniku Ortegi naprave dodatni profit na ovaj “praznik zaduživanja” oni su štrajkom ukazali na užasni položaj u kojem se nalaze. Činjenica da birokratski, tj tzv žuti sindikati nisu podržali ove štrajkove pokazuje da se radnička klasa radikalizuje i okreće protiv pro-kapitalističkih sindikata koji su čuvari poretka i *statusa quo*.

Još od starog Rima političari narodu skreću pažnju pomoću “krvi, hleba i igara”. Nakon što je reprezentacija Srbije poražena na svetskom prvenstvu u Kataru lakše možemo da se prisetimo surove realnosti takmičarskog sporta u kapitalizmu. Šema za pranje milijardi dolara, korupciju i basnoslovne pronevere, profesionalni sport je najskuplja od svih šarenih laža za odvratanje pažnje radničke klase od materijalne bede u kojoj živi i u Srbiji kao i širom sveta. Zamislamo samo te radosti da smo postali prvaci sveta u fudbalu – i dalje bi preko polovine svih radnika i radnica u Srbiji zarađivalo manje od 500 evra mesečno.

Suočimo se na prvom mestu sa samima sobom i osvestimo da nam niko neće pomoći da nam bude bolje osim ako se sami ne organizujemo u borbi za bolje uslove života i protiv raznih najavljenih restrikcija i poskupljenja.

Neka političari i njihovi ortaci plate krizu a ne radni narod!